

Som andre eksempler på anvendelsesområdet for artikel 6, stk. 2, kan nævnes, at den ene parts polititjenestemænd på den anden parts del af den faste forbindelse over Øresund vil kunne dirigere færdslen ved trafikuheld samt gribe ind i tilfælde, hvor en person i strid med færdselslovgivningen måtte færdes til fods på Øresundsforbindelsens motorvej.

Bestemmelsen i artikel 6 omfatter også polititjenestemænd, som befinder sig i et tog på vej over Øresundsforbindelsen. Det vil derfor efter artikel 6, stk. 2, være muligt for det ene lands polititjenestemænd at tilbageholde en person, som f.eks. måtte begå en voldshandling, mens toget befinder sig på det andet lands del af Øresundsforbindelsen som defineret i aftalen. Vedkommende skal herefter hurtigst muligt overgives til myndighederne i sidstnævnte land.

Artikel 6, stk. 2, indeholder ikke hjemmel til at udøve politimæssige beføjelser, der er uden ovennævnte uopsættelige karakter. Bestemmelsen giver derfor bl.a. ikke mulighed for på den anden aftaleparts territorium at gennemføre en razzia, hvor forbigående trafikanter bliver standset med henblik på stikprøvekontrol efter færdselslovgivningen.

2.5. Når det ene lands polititjenestemænd befinder sig på det andet lands territoriale del af Øresundsforbindelsen efter artikel 6, stk. 1, kan de pågældende efter artikel 6, stk. 3, optage forfølgelsen af personer, som er taget på fersk gerning i færd med at begå eller medvirke til en strafbar handling eller er undvejet fra varetægtsfængsel eller fængsel.

Denne bestemmelse går videre end Schengen-konventionens artikel 41, der omhandler *grænseoverskridende* forfølgelse - dvs. tilfælde, hvor forfølgelsen allerede er iværksat, inden territorialgrænsen bliver overskredet. Om denne form for forfølgelse henvises til aftalens artikel 8, der er kort omtalt nedenfor under pkt. 2.8.

Desuden indebærer artikel 6, stk. 3 - som en udvidelse i forhold til ordlyden af Schengen-konventionens artikel 41 - at forfølgelse tillige kan ske af personer, som er undvejet fra andre frihedsberøvende foranstaltninger end de ovennævnte, såfremt foranstaltningen er begrundet i et strafbart forhold (f.eks. anholdelse efter retsplejelovens § 755, stk. 1), samt af personer, som er undvejet fra andre frihedsberøvende foranstaltninger, såfremt udlevering med henblik på gennemførelse af en beslutning om forsorg eller behandling kan komme på tale, jf. herved lov nr. 498 af 23. december 1970 om udlevering til et andet nordisk land i anledning af visse beslutninger om forsorg eller behandling.

Forfølgelse efter artikel 6, stk. 3, sker i øvrigt på de betingelser, der er fastsat i Schengen-konventionens artikel 41 med tilhørende nationale erklæringer. Efter sidstnævnte bestemmelse kan et medlemslands politimyndigheder foretage forfølgelse på et andet medlemslands territorium, når der ikke er tid til at underrette det andet medlemslands myndigheder, eller når disse myndigheder ikke kan nå frem i tide til at overtage forfølgelsen.

Schengen-konventionens artikel 41, stk. 5, indeholder en række nærmere betingelser for forfølgelsen. Heraf fremgår bl.a., at lovgivningen i det medlemsland, på hvis territorium forfølgningen foregår, skal overholdes, og at de forfølgende polititjenestemænd ikke har adgang til private boliger og andre ikke offentligt tilgængelige steder.

Efter konventionens artikel 41, stk. 9, skal medlemslandene afgive en erklæring om, på hvilke nærmere vilkår m.v. de tilgrænsende medlemslande kan fortsætte en forfølgelse. I erklæringen, der afgives på grundlag af bestemmelserne i stk. 2, 3 og 4, skal der bl.a. tages stilling til, om det andet medlemslands politimyndigheder alene har ret til at forfølge eller tillige har ret til under visse betingelser at pågribe den pågældende person.

Danmark har i forhold til Tyskland afgivet en erklæring efter Schengen-konventionens artikel 41, stk. 9, hvorefter tysk politi må foretage forfølgelse indtil 25 km fra den dansk-tyske landgrænse. Efter erklæringen må tysk politi ikke standse personer på dansk territorium. Der henvises herved til bemærkningerne til forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af Schengen-konventionen (Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, sp. 4697).

Af den danske erklæring afgivet efter Schengen-konventionens artikel 41, stk. 9, i forbindelse med indgåelsen af nærværende aftale fremgår det, at svensk politis forfølgelse på dansk grund kan ske for ethvert strafbart forhold, der er undergivet offentlig påtale i Danmark og Sverige, så længe de svenske polititjenestemænd befinder sig på Øresundsforbindelsen. For at kunne fortsætte forfølgelsen på dansk territorium efter Øresundsforbindelsens afslutning kræves det, at der er tale om en af de forbrudelser, der er nævnt i Schengen-konventionens artikel 41, stk. 4, litra b, herunder drab, bortførelse, gidseltagning, menneskehandel, ulovlig handel med narkotika samt ulovlig transport af farligt affald. Endvidere følger det af den danske erklæring, at svenske myndigheder i alle tilfælde kun har ret til at fortsætte en forfølgelse på dansk grund i en afstand på op til 25 km fra Øresundsforbindelsens afslutning.